

[Landbrugsministeren]

klare erfaringer for, hvad der sker ved disse devalueringer, fra tidligere devalueringer, og jeg kan sige, at fra den sidste devaluering har vi erfaring for, at det end ikke varede en uge, før priserne på de udenlandske markeder var rettet op. Man havde derfor kun i en uge denne manko, som er opgjort til en halv snes millioner kroner, tror jeg det er.

Det forslag om motiveret dagsorden, som er fremsat af fru Janne Normann, rammer regeringens intentioner så fint, at regeringen vil kunne modtage det.

Westh (S):

Jeg skal blot komme med nogle enkelte bemærkninger til de andre ordførere.

Jeg synes, det mest bemærkelsesværdige ved hr. Niels Anker Koføeds indlæg i dag var, at det store nummer, som han bl. a. gjorde noget ud af i TV i går aftes, nemlig det store tab for dansk landbrug ved devalueringerne i England og i Italien, omtalte han slet ikke i dag, og det tager jeg som en erkendelse af, at det, hr. Niels Anker Koføed sagde i går, var meget overdrevet.

Så sagde hr. Niels Anker Koføed også, men det var måske utilsigtet: bønder bør man ikke tage hensyn til, de klarer sig nok. Det er måske rigtigt for de fleste, men vi er altså af den opfattelse i socialdemokratiet, at der er nogle af de unge landmænd, som i øjeblikket er i klemme, og som vi derfor gerne vil være med til at hjælpe, men vi føler bare ikke, det er rimeligt at føre de unge som skjold foran hele landbruget, hvor flere har det udmærket.

Hr. Øllgaard var inde på beregningerne af landmændenes løn og henviste bl. a. til jordbrugsøkonomisk institut, som han erklærede at have fuld tiltro til. Her må vi gøre opmærksom på de notater, der er sendt rundt, og hvori jordbrugsøkonomisk institut oplyser, at hvis man skal sammenligne med en fuldtidsbeskæftiget industriarbejder, skal man også sammenligne med en fuldtidsbeskæftiget landmand, og det giver altså et plus til de 54.000 kr., der har været omtalt, på 15.000 kr. Desuden må det også være rimeligt at se på landbrugets boligfordel i den forbindelse, og det giver et plus på ca. 8.000 kr., og det er vel også lidt for flot fuldstændig at lukke øjnene for den værdistigning, der har været på landbrugsejendomme i den

senere periode. Fra 1977 til 1979 har der været en værdistigning på i gennemsnit 240.000 kr. pr. ejendom, og det bør vel også tages med, når man sammenligner samfundsgrupperne.

Hr. Øllgaard var også utilfreds med de trivielle spareforslag, hvor man nu vil spare 24 mill. kr. på landbrugsministeriets budget i en spareplan på i alt 2,5 mia kr. Venstre er jo det parti, der siger, at der ikke bliver sparet nok. Venstre vil spare 5 mia kr., og jeg tror, at mange af dem, venstre vil ramme med deres spareplan, med fuld ret vil kunne sige: dette er trivielt og ubehageligt, det vil vi ikke. Sådan er det nu engang med besparelser. Vi er nødt til at prøve at sprede det lidt, når vi skal spare, og det har vi desværre været nødt til.

Så siger hr. Øllgaard også, at han ikke kan forstå, at vi ikke går ind for en produktionsstigning. Ja men det er jo netop det, vi gør, og det, vi har haft. Vi har jo netop haft en produktionsstigning på 4-5 pct. om året, siden den socialdemokratiske regering i 1975 tog fat på disse problemer.

Til sidst vil jeg sige, at vi ikke kan anbefale den af hr. Øllgaard foreslåede dagsorden.

Hr. Grove siger, at landbruget skal ned i indtægt, og at hr. Thomas Nielsen skal op. Jeg synes, det var en meget demagogisk udtalelse. Den samlede virkning af den pakke, regeringen foreslår, er, at landbruget får et lille plus, og landbruget skal huske på, at der nu bliver pålagt andre erhverv et prisstop; det gør landmandens produkter ikke på samme måde på grund af de EF-regler, vi har. Der er ikke tale om, at hr. Thomas Niensens eller andre lønmodtageres indtægter skal op. Der er tale om, at lønmodtagerne er indforståede med, at folketinget ændrer i de overenskomster, folketinget selv har fastsat, således at lønmodtagerne får betydelig ringere overenskomster end dem, folketinget vedtog for ca. ½ år siden. Og så vidt jeg husker, stemte de konservative imod overenskomsterne dengang, fordi de bedst lønnede af de offentligt ansatte ikke fik stigninger nok ved de overenskomster. Jeg synes derfor nok, at hr. Groves bemærkninger her i dag var lidt flotte.

Hr. Tang Sørensen sagde, at det var forståeligt, at landbruget truer med aktioner, og at han ønskede, at andre samfundsgrupper ville være lige så tolerante som landbruget.